

Obsah technických informací:

1. Přednosti pálené tašky

- tradice
- ekologie a zdravé životní prostředí
- široký sortiment
- barevnost
- odolnost vůči UV záření a agresivnímu prostředí
- bezpečnost střešního pláště
- kontrola kvality, záruka

2. Základní pojmy

- střecha - definice
- základní typy střech
- základní typy vikýřů (nástaveb)
- základní části střechy

3. Větráný střešní plášť

- příklady větr. střeš. pláště
- cíle větrání
- minimální větrací průřezy

4. Opatření proti sání větru

- minimální nutné zajištění

5. Opatření proti sesuvu sněhu

- výpočet potřebného množství protisněhových tašek
- schemata pokládky protisněhových tašek

6. Stanovení doplňkových opatření

- doplňková opatření ve vztahu ke zvýšeným požadavkům
- bezpečný sklon
- těsné podstřeší
- vodotěsné podstřeší
- doplňková opatření systému TONDACH dle produktů

7. Určení rozlaťování, propočty délky a šířky střechy

- střední krycí délka
- střední krycí šířka
- provedení hřebene
- skutečná délka krokvi
- skutečná šířka střechy

8. Kladení na vazbu

9. Bezpečnost střešního pláště ve vztahu ke konstrukci drážek

10. Sortiment krytiny TONDACH dle rozčlenění tvarů drážek a tvarů lícních ploch

1. Přednosti pálené tašky

Tradice

Do střední Evropy se pálená taška dostává v době rozmachu římského impéria. Velký rozmach pak zaznamenává s rozvojem průmyslu, kdy v 19. století byla vyvinuta tzv. Hollandská pánev-drážková taška – která se s určitými obměnami vyrábí dodnes.

Ekologie a zdravé životní prostředí

Pálené tašky se vyrábí z čistě přírodních materiálů (hlíny, jílu, vody) za působení ohně. Neobsahují žádné škodliviny či přísady. Při výrobě se používá ekologických postupů (včetně paliv), které neškodí ovzduší. Dá se snadno recyklovat.

Pálený střeš má vysoký tepelný odpor, vynikající akumulaci vlastnosti a příznivý součinitel prostupu vodních par – taška tzv. „dýchá“. Proto při použití na střeše vytváří příjemné mikroklima bez tvorby plísní a mikrohub, zvláště při současném využívání podkrovní.

Široký sortiment

Tvárnost hlíny umožňuje vyrábět velmi širokou různorodou škálu modelů různých tvarů a ozdobných doplňků, kterými je možné vytvořit z každé střechy jedinečný originál.

Barevnosti

Přímo výpalem hlíny se získává přírodní cihlová červeně, která není (na rozdíl od jiných druhů výrobků) ničím přibarvována – tzv. rezná taška. Nanášením jílových kalů s různým obsahem kyslíčků kovů a křemičitých přísad na vysušenou tašku a následným výpalem vzniká široká škála barevných možností – engob a glazur. Toto zušlechťení povrchu přírodní cestou (natavení přírodních materiálů na cihelný střeš) je staletími prověřené. Barvy jsou neměnné, trvalé, a dlouhodobě odolávají působení přírodních vlivů. Díky tomu se dá architektonicky sladit každá střecha s daným prostředím.

Odolnost vůči UV záření a agresivnímu prostředí

Vzhledem k tomu, že barvy jsou součástí tašky (nejedná se o disperzní nátěry a nástřiky, ale engobování a glazování), jsou barvy trvalé, odolné vůči UV záření a povětrnostním vlivům po celou dobu životnosti krytiny. Vypálená taška odolává agresivnímu prostředí, kyselé deště, ani ptačí trus (kyseliny a louhy) nezanechávají žádné stopy.

Bezpečnost střešního pláště

Systém dvojité drážky v hlavové i boční části ražených tašek zaručuje mimořádnou ochranu a bariéru proti vnikající vodě, vířivému sněhu a prachu. Pálená taška tak více ochraňuje podstřešní konstrukce proti působení vlhka a lze ji použít ve velmi nízkých sklonech a v jakékoliv nadmořské výšce.

Kontrola kvality, záruka

V průběhu celé výroby se provádí kontrola kvality – od těžby hlíny až po expedici výrobků. Přísné testování a zkoušení ukazuje, že tašky vyhoví přísným měřítkům nejen ČSN norem, ale i norem evropských, ČSN EN 1304 - Pálené střešní tašky pro skládané krytiny - Definice a specifikace výrobků. Ve všech zkušebních parametrech vysoce překračují normové hodnoty. Všechny výrobky jsou certifikovány TZUS Praha, zkoušky se provádí i v MPA Drážďany a Vídni. V současné době je zaveden a udržován systém jakosti ČSN EN ISO 9001. Díky tomuto je na tento materiál poskytována záruka 33 let.

2. Základní pojmy

Střecha (definice dle ČSN 731901 Navrhování střech. Základní ustanovení) - je stavební konstrukce nad chráněným (vnitřním) prostředím, vystavená přímému působení atmosférických vlivů, podílející se na zabezpečení požadovaného stavu prostředí v objektu. Sestává z nosné střešní konstrukce a jednoho nebo několika střešních pláštů oddělených vzduchovými vrstvami.

Dle sklonů se dělí na :

střechu plochou $\alpha < 5^\circ$

šikmou $5^\circ < \alpha < 45^\circ$

strmou $45^\circ < \alpha < 90^\circ$

Obr.1 Základní typy střech

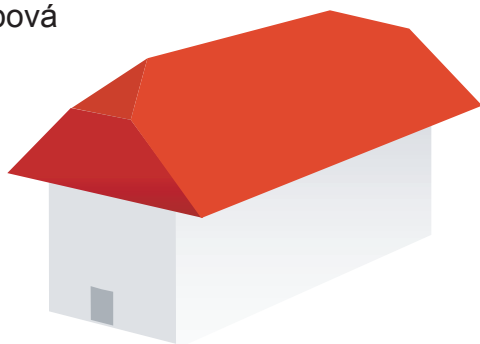
sedlová

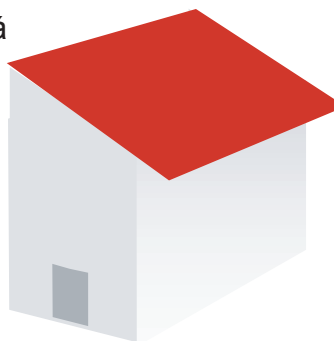
valbová

polovalbová

pultová

stanová

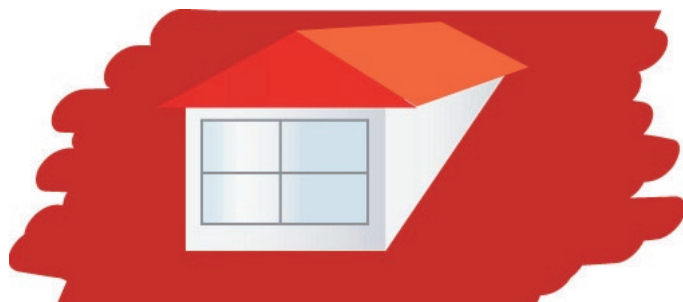

mansardová

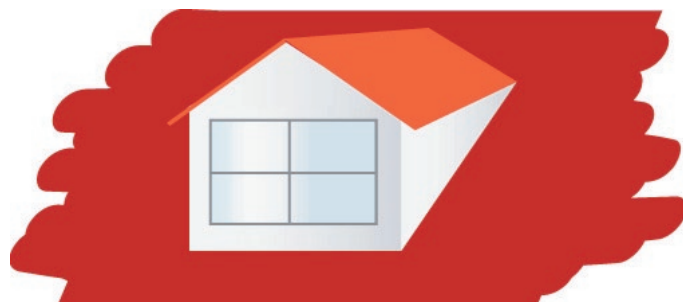

Obr.2 Základní typy vikýřů

valbový

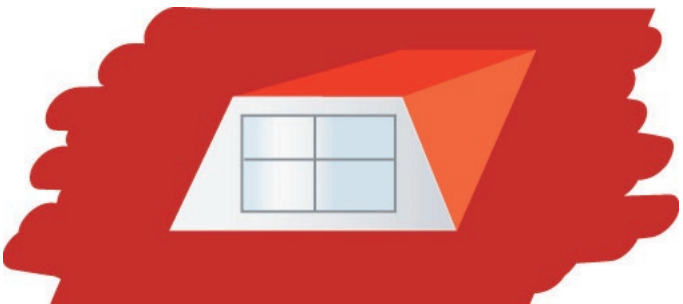
sedlový

pultový

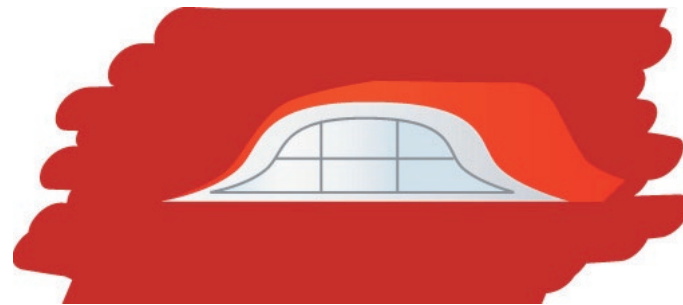
trapezový

štíťový (trojboký)

Napoleonský klobouk

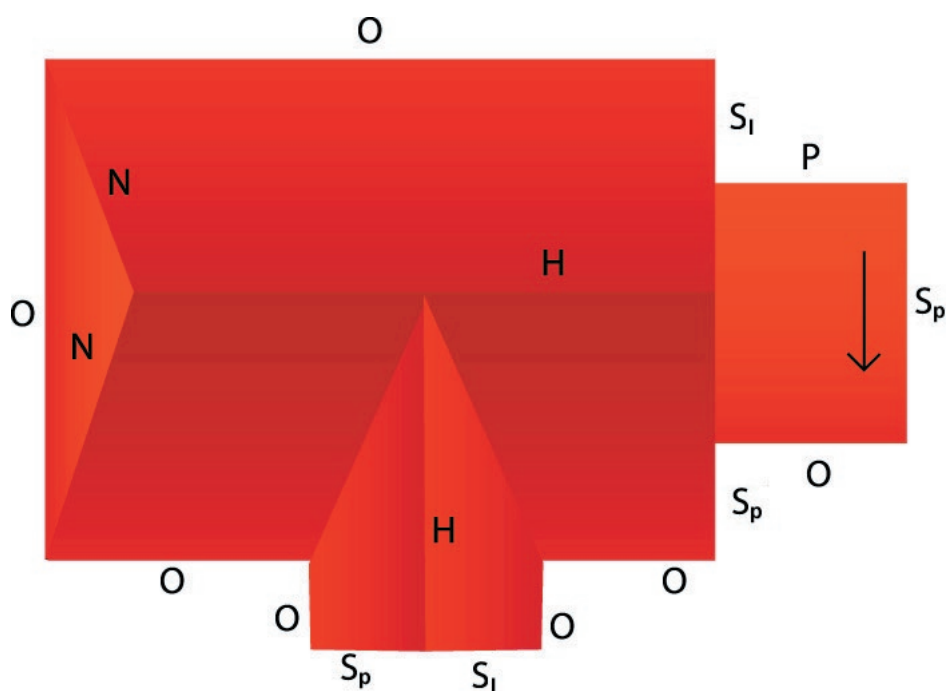
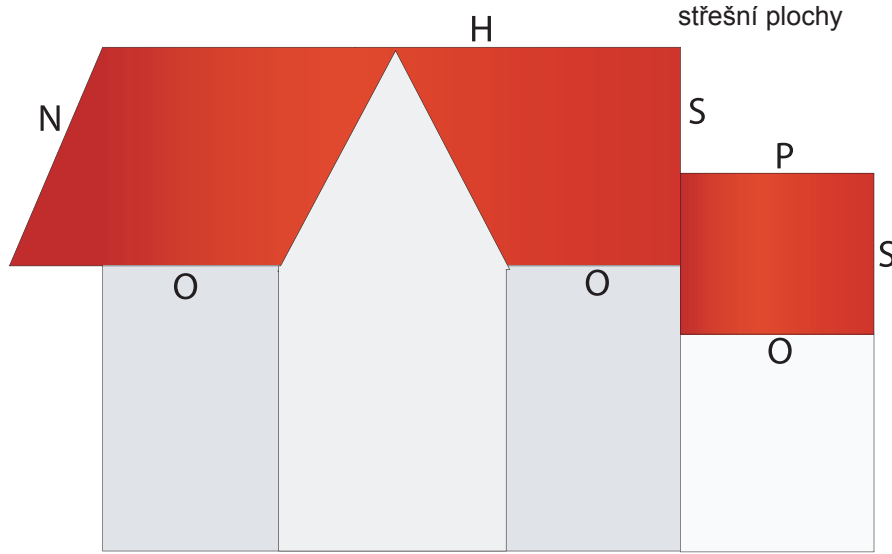

volské oko

Obr.3 Základní části střechy

Hřeben (H) - vrcholová průsečnice dvou střešních ploch
 Nároží (N) - vnější šikmá průsečnice dvou střešních ploch
 Úžlabí (U) - vnitřní šikmé průsečnice dvou střešních ploch
 Okapová hrana (O) - spodní okraj střechy
 Štítová hrana (S) - boční okraj střešní plochy
 - štít. hrana levá (S_l)
 - štít. hrana pravá (S_p)
 Pultová hrana (P) - horní okraj jednosklonné střešní plochy

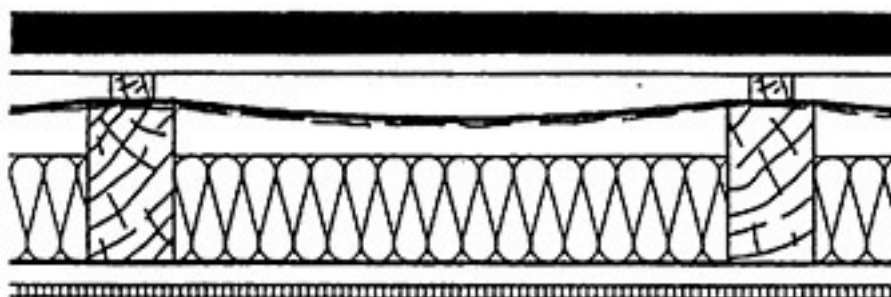

3. Větraný střešní plášť

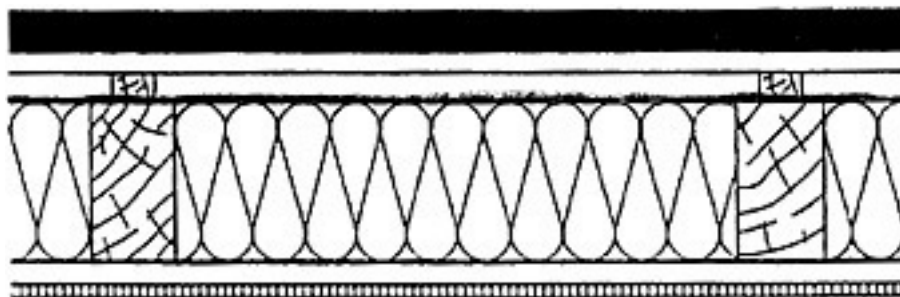
Střeška má plnit funkci ochrany proti povětrnostním vlivům. Vzhledem k tomu, že skládaná krytina nebyla a není naprosto těsná proti zatažení tlakové vody, prachu a prachového sněhu, konstruuje se střešní plášť s pálenou krytinou TONDACH jako dvouplášťová nebo tříplášťová větraná konstrukce.

Příklady skladby větraného střešního pláště

Obr.4 Střeška tříplášťová větraná s difuzní folií TONDACH FOL

Obr. 5 Střeška dvouplášťová větraná s difuzní folií TONDACH TUNING FOL N

Cílem větrání je:

- odvádění vnější vlhkosti proniklou střešní krytinou
- odvádění kondenzační vody tvořící se na rubové straně krytiny
- odvádění pronikající vnitřní vlhkosti z obytných prostor (kuchyň, koupelna)
- vyrovnání rozdílů v teplotě konstrukcí, což vede k odstranění napětí v materiálech
- odvádění nahromaděného tepla ve střeše ze slunečního záření
- zrovnomnění teploty ve střešním plášti, což např. způsobuje na zasněžené střeše rovnoměrné odtávání a zamezuje tak vzniku ledových bariér na střeše a skluzu sněhových lavin ze střešní plochy

Chybí-li větrací systém, zůstává střešní plášť i celá konstrukce dále vlhká a jsou tak ohroženy všechny prvky konstrukce střechy (latě, kontralatě, krokve, krytina, eventuelně i tepelné izolace) a může být zkrácena trvanlivost a narušena funkčnost celého pláště. Proto je třeba tyto zásady dodržovat a řešit je v souladu s celkovou skladbou střešního pláště již v rámci projektu.

Střechy s odvětraným prostorem pod krytinou mají v souladu s normami DIN 4108, ÖNORM B 2219, B 7219, B 7215, ČSN 730540, ČSN 731901 a Pravidel pro navrhování a provádění střech stanoveny minimální větrací průřezy:

- v okapové hraně 2,0 ‰ přilehlé střešní plochy, minimálně však 200 cm² na 1 bm okapu
- ve střední části musí být plocha nejméně 200 cm² na 1 metr šířky (světlá výška větrací mezery měřená kolmo na sklon střechy musí být min. 2 cm)
- u hřebene nejméně 0,5 ‰ příslušné spádové střešní plochy, tj. při délce krokve do 10 m min. 50 cm² - na 1 bm šířky hřebene. Proto jsou pro každý model tašky vyráběny větrací tašky (větrací průřez od 10 - 25 cm²), které se pokládají v patřičném množství ve druhé řadě od hřebene. Ve hřebeni a nároží je systém větrání doplněn větracími pásy a hřebenáči pokládanými na sucho, připevněnými ke hřebenové lati speciální přichytkou hřebenáče.

4. Opatření proti sání větru

Proti působení sacího účinku větru je třeba krytinu zajistit - tj. tašky se musí přichytávat. Zatížení větrem při zastřešení pálenou krytinou je závislé:

- na poloze, výšce a konstrukci budovy
- na typu, tvaru a sklonu střešních ploch
- na druhu krytiny

Přesné určení zatížení a z toho odvozené přichycení tašek se vypočítá dle ČSN 730035 Zatížení stavebních konstrukcí a ČSN P ENV 1991-2-4 Zásady navrhování a zatížení konstrukcí, část 2-4 zatížení konstrukcí - Zatížení větrem.

(Schema větrových oblastí ČR, příklady tabulek pro nutné přichycení tašek jsou uváděny v Pravidlech pro navrhování a provádění střech vydané CKPT Čech a Moravy).

I bez provedených výpočtů však platí při pokládce technická pravidla výrobce, který předepisuje minimální nutné zajištění, a to:

- tašky se zavěšují ve sklonech pod 45° volně na latě
- při sklonu střechy 45° a vyšším je nutné přichytávat každou třetí tašku. Tam, kde lze očekávat zvýšené účinky větru dle místních klimatických podmínek, se tašky přichytávají i v nižších sklonech pod 45°.
- při sklonu střechy 60° a vyšším je nutné přichytit každou tašku
- při sklonu střechy 75° a vyšším je třeba přichytit každou tašku příčně (z boku přichytkou a v hlavové části vrutem či šroubem)
- nezávisle na sklonu musí být přichycena každá okrajová taška, tašky v okapové hraně a hřebeni a všechny tašky řezané (v úžlabí, nároží, u otvorů...)

Tašky se přichytávají speciálními přichytkami ze žárově pozinkované oceli - bočně hlavovou, boční s hrotem a boční, nebo pozinkovanými hřebíky, vruty či šrouby s protikorozní úpravou, popřípadě drátkují vázacím drátem o prům. min. 1 mm (řezané tašky v úžlabí, nároží, prejzová krytina).

Ze zatížení konstrukce vychází i průřezy použitých střešních latí. Průřez latí se stanoví s ohledem na hmotnost a sklon krytiny, vzdálenosti kroků a klimatickou oblast. Minimální průřez je však 30 x 50 mm. Průřez kontralatí se stanoví na základě požadavků větracího průřezu a únosnosti, minimálně však musí být 50 x 30 mm (optimum je 50 x 50 mm).

5. Opatření proti sesuvu sněhu

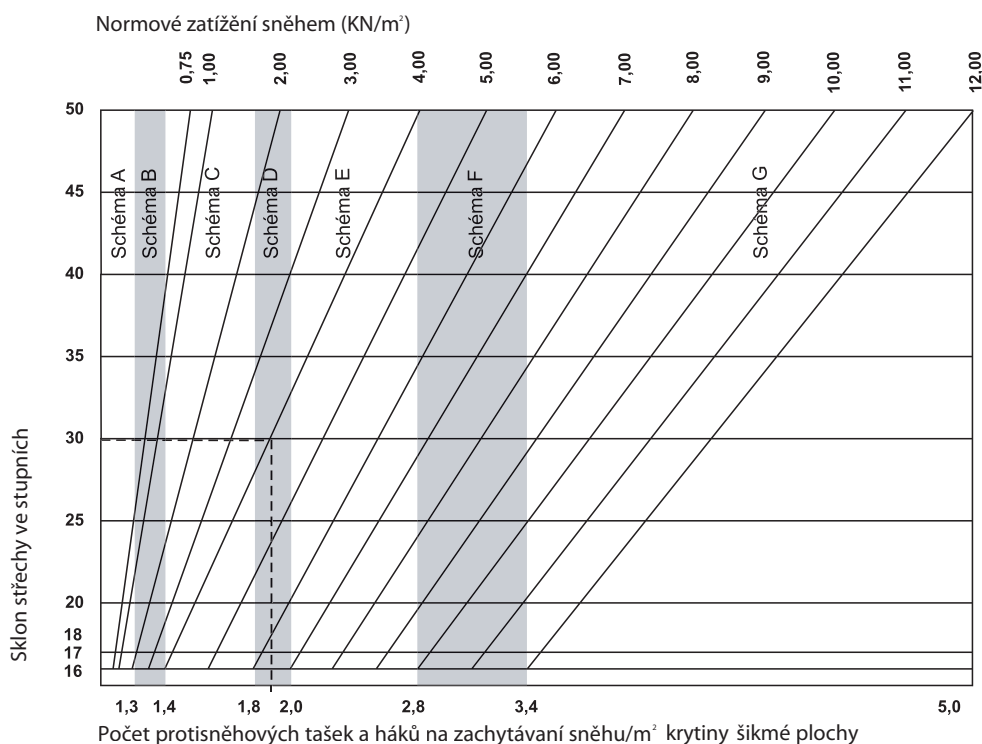
Do střešního systému patří i systém sněhových háků, sněhových tašek a sněholamů. Účelem použití těchto prvků je zadržet sníh na ploše střechy, aby rovnoměrně odtával a zabránit sesuvům sněhových lavin a tvoření ledových svalků. Opatření proti sesuvu sněhu mají optimální účinek pokud je na střeše vhodně použit a rozložen správný počet prvků. Jejich instalace pouze v dolním okraji střechy u okapu není dovolena a nechrání před lavinami sjíždějícími ze střechy. Rozhodující je sklon střechy a předpokládané zatížení sněhem - tj. nadmořská výška a k ní odpovídající sněhová oblast. Dále pak je nutno vzít v úvahu typ střešní konstrukce a užití objektu. Počet a rozmístění prvků se stanovuje individuálně. Spotřeba se pohybuje od 1,5–5 ks/m² plochy.

Sněhové prvky se nesmí používat jako bezpečnostní háky (k uchycení pro žebřík) a nejsou pochozí. Při montáži je nutné respektovat místní bezpečnostní předpisy.

Pře extrémních místních sněhových podmínkách a v případě speciálních tvarů střešních oken, slunečních kolektorů, větracích otvorů atd. je vždy nutné respektovat množství protisněhových prvků. Dále pak nad vchody do budov a u veřejného majetku jakou jsou chodníky nebo silnice, se musí z bezpečnostních důvodů podél okapu instalovat sněhové mříže (dle místních bezpečnostních předpisů).

Obr. 6

Výpočet potřebného množství (orientační) protisněhových tašek v závislosti na sklonu střechy a sněhové oblasti:

Obr.7

Schema pokládka požadovaného počtu protisněhových tašek

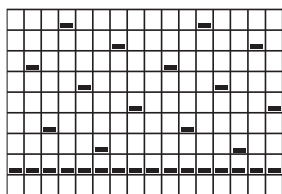

Schéma A - Každá 8. taška v každé řadě - 1 protisněhová taška anebo hák + jedna celá řada nad okapem
Spotřeba asi 1,3 ks/m²

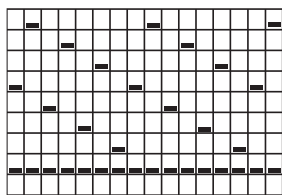

Schéma B - Každá 7. taška v každé řadě - 1 protisněhová taška anebo hák + jedna celá řada nad okapem
Spotřeba asi 1,4 ks/m²

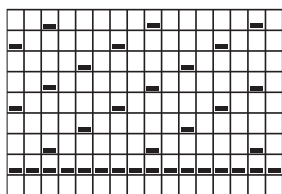

Schéma C - Každá 6. taška v každé řadě - 1 protisněhová taška anebo hák + jedna celá řada nad okapem
Spotřeba asi 1,8 ks/m²

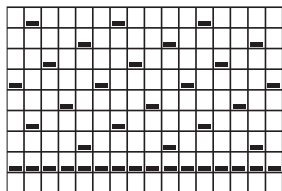

Schéma D - Každá 5. taška v každé řadě - 1 protisněhová taška anebo hák + jedna celá řada nad okapem
Spotřeba asi 2,0 ks/m²

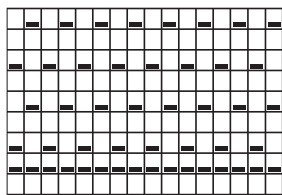

Schéma E - Každá 2. taška v každé druhé řadě - 1 protisněhová taška anebo hák + jedna celá řada nad okapem
Spotřeba asi 2,8 ks/m²

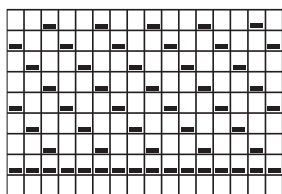

Schéma F - Každá 3. taška v každé řadě - 1 protisněhová taška anebo hák + jedna celá řada nad okapem
Spotřeba asi 3,4 ks/m²

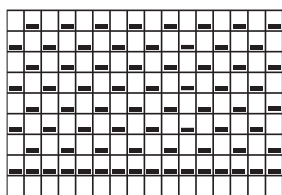

Schéma G - Každá 2. taška v každé řadě - 1 protisněhová taška anebo hák + jedna celá řada nad okapem
Spotřeba asi 5,0 ks/m²

6. Stanovení doplňkových opatření (PHI)

Tab. č.1

Doplňková opatření ve vztahu ke zvýšeným požadavkům na konstrukci:

Zvýšené požadavky				
Sklon střechy	Využití - Konstrukce - Klimatické poměry - Místní podmínky			
	Žádný další ZP	Jeden další ZP	Dva další ZP	Tři další ZP
≥ bezpečný sklon střechy (BSS)	folie Tondach FOL	PHI 1. stupně folie Tondach FOL	PHI 1. stupně folie Tondach FOL	PHI 2. stupně, Třída A, folie Tondach Tuning Fol N, Tondach Tuning Fol PVG, na podkladu, spoje neslepeny
≥ (BSS - 6°)	PHI 1. stupně folie Tondach FOL	PHI 1. stupně folie Tondach FOL	PHI 2. stupně, Třída A, folie Tondach Tuning Fol S, Tondach Tuning Fol PVG, na podkladu spoje neslepeny	PHI 2. stupně, Třída C, folie Tondach Tuning Fol S, K, Tondach Tuning Fol PVG, na podkladu, spoje slepeny
≥ (BSS - 10°)	PHI 3. stupně, Třída A, folie Delta - FOXX, na podkladu, spoje slepeny	PHI 3. stupně, Třída A, folie Delta - FOXX, na podkladu, spoje slepeny	PHI 3. stupně, Třída A, folie Delta - FOXX, na podkladu, spoje slepeny	PHI 3. stupně, Třída B, bitumenové pásy přes kontralatě, přesahy utěsněny
< (BSS - 10°)	PHI 3. stupně, Třída A, folie Delta - FOXX, na podkladu, spoje slepeny	PHI 3. stupně, Třída B, bitumenové pásy přes kontralatě, přesahy utěsněny	PHI 3. stupně, Třída B, bitumenové pásy přes kontralatě, přesahy utěsněny	PHI 3. stupně, Třída B, bitumenové pásy přes kontralatě, přesahy utěsněny

Vzhledem k tomu, že skládaná pálená krytina není naprosto těsná, stanoví systém TONDACH dle skladby střešního pláště a sklonu střešních ploch doplňková opatření v tzv. bezpečném sklonu, těsném prostředí a vodotěsném podstřeší.

Bezpečný sklon je nejmenší sklon, který zajišťuje bezpečnou nepropustnost srážkové vody, bez doplňkových konstrukcí. Pro ochranu podstřešních konstrukcí (latí a tepelné izolace) je řešen volně položenou folií TONDACH FOL u tříplášťové skladby (PHI 1. stupně) či folií TONDACH TUNING FOL N volně loženou na tepelné izolaci u dvouplášťové skladby (PHI 2. stupně, třída A).

Těsné podstřeší je řešeno bedněním s izolační folií TONDACH TUNING FOL-PVG, TONDACH TUNING FOL S, bez slepovaných přesahů (PHI 2. stupně, třída A), eventuálně s přesahy slepovanými (TONDACH TUNING FOL K) dle počtu zvýšených požadavků – např. v klimaticky náročné oblasti

Vodotěsné podstřeší je řešeno bedněním s izolační folií DELTA FOXX pod kontralatěmi, kdy přesahy a kotvící prvky jsou slepeny a utěsněny (PHI 3. stupně, třída A). V naprosto extrémních podmínkách je třeba provést PHI 3. stupně, třída B – tj. bednění s bitumen. pásy taženými přes kontralatě, utěsněnými a svařenými.

Pozn. Výrobce může dle typu konstrukce drážek požadavky normy na bezpečný sklon a doplňková opatření zkonkretizovat a doplnit.

Tab. č.2

Bezpečný sklon a doplňková opatření systému TONDACH dle ČSN a výrobce

Produkt	BS dle ČSN	Doplňková opatření dle výrobce	
Francouzská 12	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Románská 12	22°	bezpečný sklon	22°
		s těsným podstřeším	16°
		s vodotěsným podstřeším	12°
Univerzál 12	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Hranice 11	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Francouzská 14	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Brněnka 14	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Polka 13	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Jirčanka 13	22°	bezpečný sklon	22°
		s těsným podstřeším	16°
		s vodotěsným podstřeším	12°
Stodo 12 posuvná	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Falcovka 11	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Srdcovka 11	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Bobrovka	30°	bezpečný sklon	30°
		s těsným podstřeším	24°
		s vodotěsným podstřeším	20°
Malý prejz	40°	bezpečný sklon	40°
		s těsným podstřeším	35°
Pražský prejz	40°	bezpečný sklon	40°
		s těsným podstřeším	35°

Jiné možnosti a odchylky je nutné konzultovat s výrobcem.

7. Určení rozlaťování, propočty délky a šířky střechy

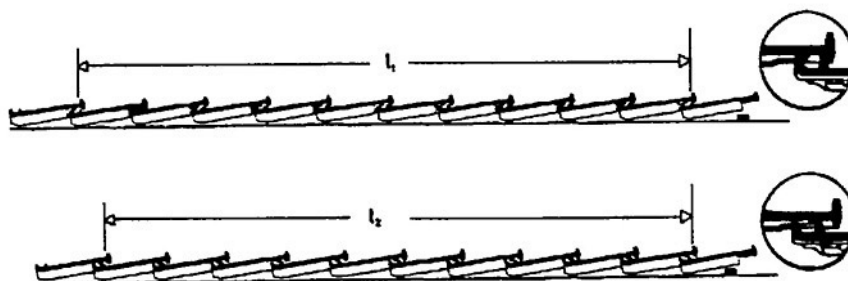
Tašky TONDACH jsou z přírodního materiálu, při jehož zpracování se mohou vyskytnout malé rozměrové odchylky. Proto je nutné při dodávce tašek před nalaťováním přeměřit krycí délku a šířku dle zásad pokrývačského řemesla (viz. Pravidla pro navrhování a provádění střech vydané CKPT Čech a Moravy).

Obr.7:

A) Střední krycí délka

Položíme 12 tašek lícem dolů jak je znázorněno na obrázku. Měříme délku 10 tašek jednou s vůlí v drážkách, podruhé nadoraz v drážkách.

$$\text{Střední krycí délka} = \frac{l_1 + l_2}{20}$$

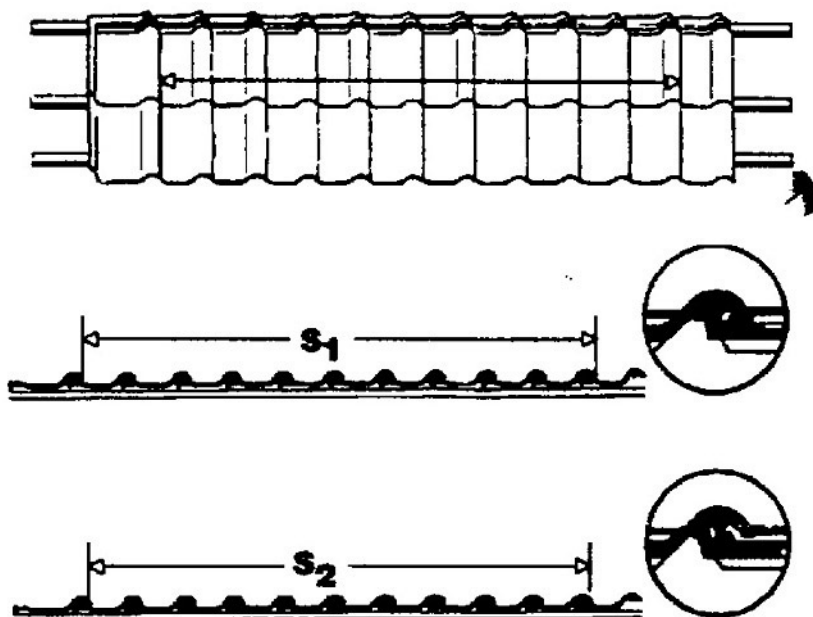

Obr.8

B) Střední krycí šířka

Měření se provádí obdobně na 12 taškách složených bokem k sobě. Měření se provede s taškami při roztažených a sražených drážkách, jak je znázorněno na obrázku.

$$\text{Střední krycí šířka se vypočte: } \frac{s_1 + s_2}{20}$$

C) Provedení hřebene (OLH, PLH)

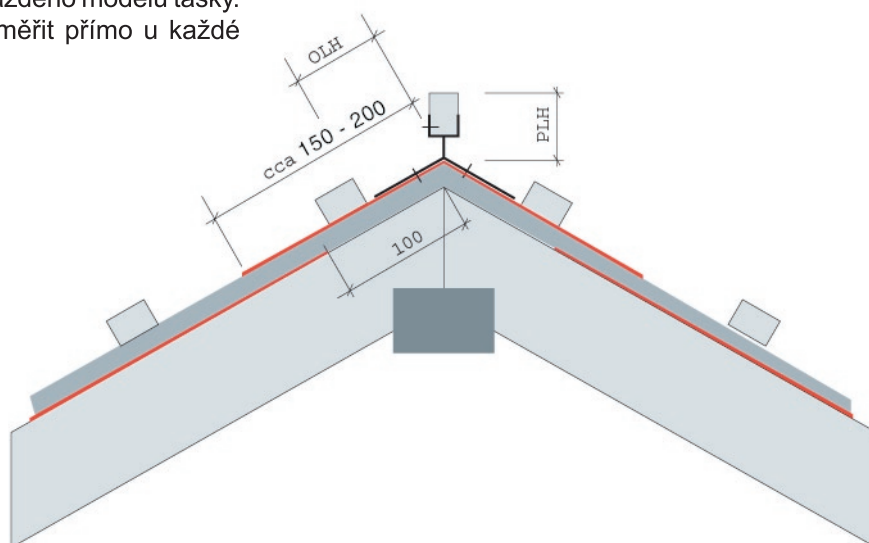
Pro správnou funkci hřebene a dobré osazení hřebenáče je třeba určit vzdálenosti poslední latě od osy hřebene a výšku osazení hřebenové latě.

Obr.9

PLH – převýšení latě nad hřebenem – kontralatěmi

OLH – odstup poslední latě od osy hřebene (průsečíku kontralatí)

Přibližné míry jsou udávány u každého modelu tašky. Přesné míry se však musí odměřit přímo u každé zakázky.

D) Skutečná délka krokví

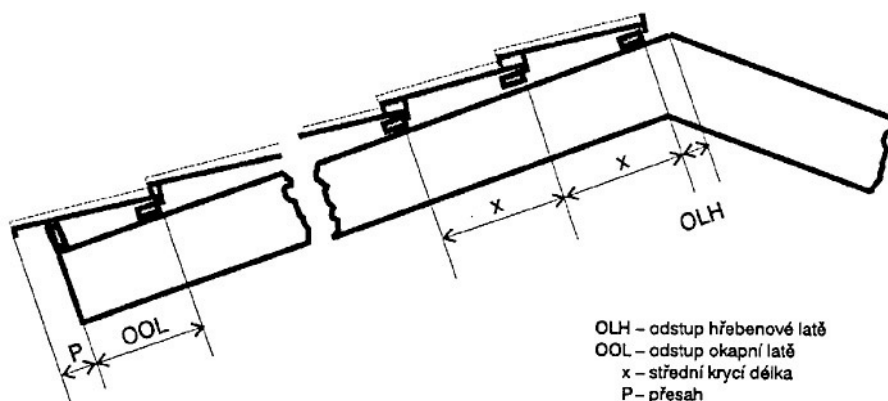
Konstrukční (skutečnou) délku střechy (krokví) vypočítáme součtem těchto položek:

- Určení odstupu okapní latě OOL (prvá řada latí pro zavěšení tašek) podle konkrétního typu tašky.
- Určení rozměru OLH podle sklonu krokví (viz provedení hřebene)
- Zbývající délka jako částečná délka krokve musí být násobkem počtu řad a střední krycí délky ($n \times$ střední krycí délka) konkrétního typu tašky, stanoveného podle dříve uvedeného postupu.

Konstrukční délka krokve je:

$$L_{kk} = OOL + \text{částečná délka krokve} + OLH$$

Obr. 10

E) Skutečná šířka střechy

Při výpočtu je nutné určit způsob ukončení okrajů střechy (taška ukončovací levá, okrajová levá a pravá, či jiný způsob), který určuje krycí šířku krajových sloupců tašek.

Podle užitého typu tašky a stanovené střední krycí šířky základní tašky, spočítáme zbylé sloupce částečné šířky střechy (m x průměrná krycí šířka) do požadované šířky.

Konstrukční šířka střechy je rovna:

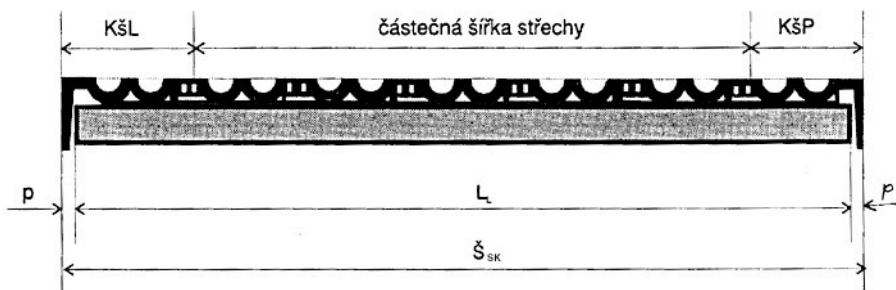
$$\check{S}_{sk} = \text{krycí šířka levé tašky} + \text{část. šířka střechy} + \text{krycí šířka pravé tašky}$$

Tašky okrajové, které mají štítovou bočnici, ale i ostatní ukončovací tašky, vyžadují délku latí kratší o dvojnásobek převisu dané tašky.

Skutečná délka latí se vypočte:

$$L_L = \check{S}_{sk} - 2 \times p$$

Kde p = převis okrajové tašky

Obr.11

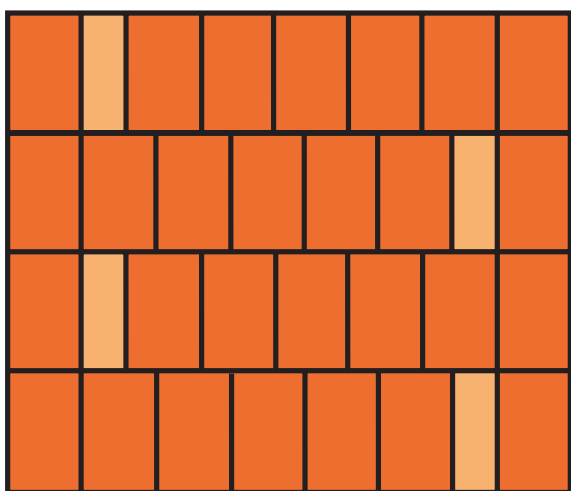
8. Kladení na vazbu

U drážkových tašek s přerušovanou vodní drážkou se vyrábí taška poloviční, která umožňuje snadné a rychlé kladení tzv. na vazbu.

Kladení tašek na vazbu vylučuje nebezpečí zahlcení bočních odtokových drážek vodou. Dešťová voda stéká z drážek horní řady tašek do žlábků spodní řady tašek.

Kladení na vazbu při použití poloviční tašky je možné dvěma způsoby:

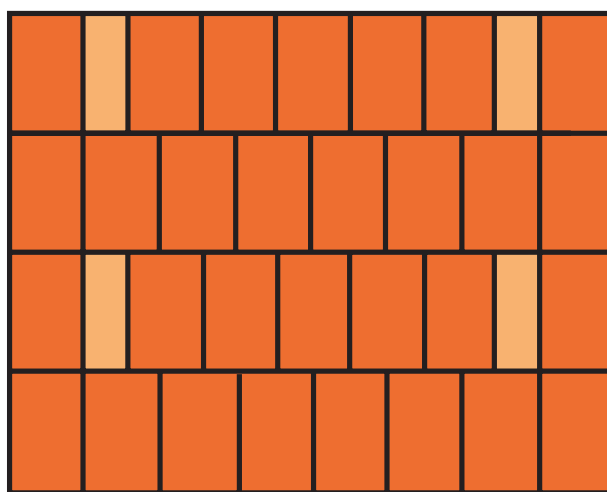
Obr.12

V každé řadě tašek se použije jedna poloviční taška vystřídáně vpravo a vlevo.
Krajní tašky zůstávají ve stříhu.

Poloviční taška se používá i při pokládce v okolí proniků (střešní okna, komín, výlez...).

Poloviční taška se dá také použít v šikmém řezu (nároží, úžlabí), kde vznikají malé řezané části tašek (tzv. kosy).

V každé druhé řadě se použijí dvě poloviční tašky vpravo a vlevo.
Krajní tašky zůstávají ve stříhu.

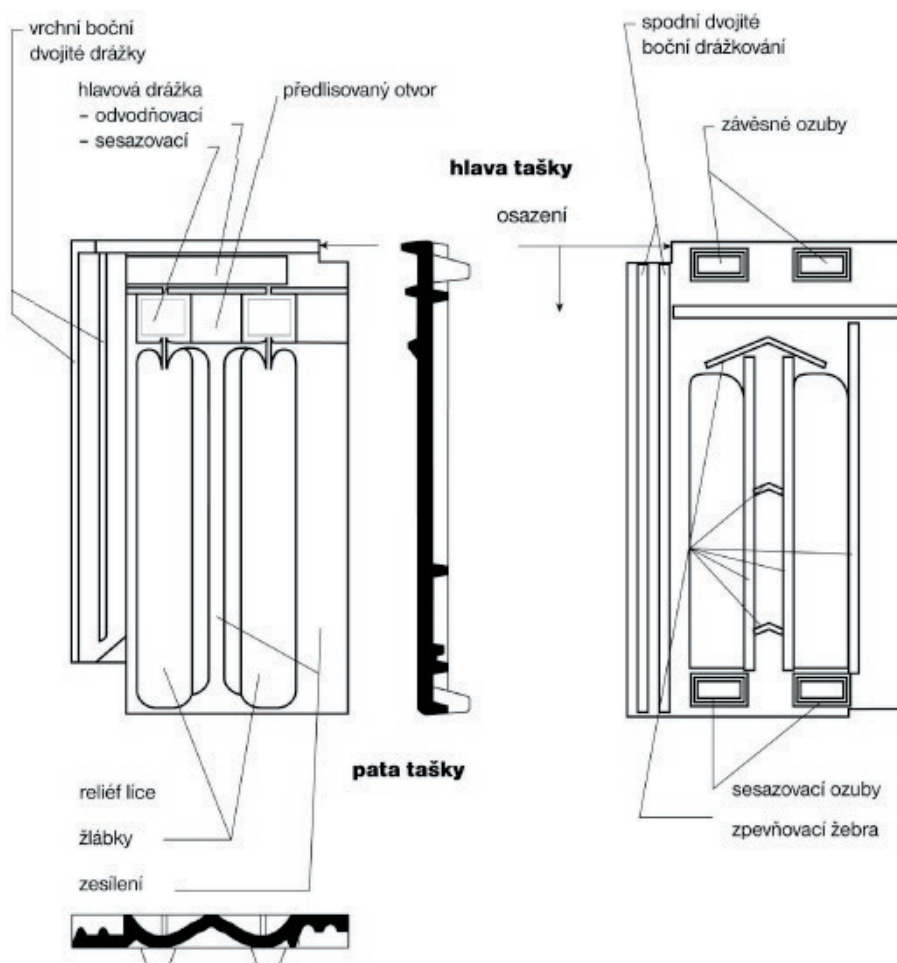
9. Bezpečnost střešního pláště ve vztahu ke konstrukci drážek

Vzhledem ke tvárnosti hlíny je možné vyrobiť takové konstrukce a tvary drážek, které spolehlivě odvedou nápor vody i při klimaticky náročných situacích (bouře, poryvy větru s deštěm).
 Dvojitě boční drážkování a celková konstrukce tašky umožňuje při sesazení 4 tašek trojitě překrytí v místě jejich styku.

Takové tašky lze pokládat ve velmi nízkých sklonech a v jakýchkoliv nadmořských výškách.

Základní názvosloví je uvedeno na obr. „Profil pálené tašky“.

Obr.13 Profil pálené tašky

10. Sortiment krytiny TONDACH dle rozčlenění tvarů drážek a tvarů lícních ploch

Tvárnost hlíny umožňuje vyrábět širokou škálu tvarů a drážek.

Tašky se mohou dělit dle způsobu výroby, tvaru drážek, tvaru lícové plochy, způsobu krytí.

Tabulka ukazuje rozčlenění všech, v současné době vyráběných, pálených tašek TONDACH (16 modelů).

Tab.č. 3

Tato různorodost umožňuje zvolit vždy vhodný model tašky na danou střechu (sklony, členění, klimatické podmínky) a vhodně zvoleným modelem pokrýt jakýkoliv tvar střechy (šikmé, strmé, zaoblené, kužely, věže, volská oka,...).

	Druh krytiny	Obchod.název	Způsob krytí	BS výrobce	BS norma
Drážková krytiny					
Se spojitou vodní drážkou	taška pro malé sklony s přímou naválkou	Jirčanka 13	Jednoduché	22°	22°
	taška pro malé sklony s kónickou naválkou	Románská 12		22°	
S přerušovanou vodní drážkou	taška se dvěma žlábkami	Francouzská 12	Jednoduché na vazbu	30°	30°
		Francouzská 14		30°	
		Falcovka 11		30°	
		Srdcovka 11		30°	
S přerušovanou vodní drážkou posuvná	taška se dvěma žlábkami posuvná v drážce	Univerzál 12	Jednoduché na vazbu	30°	30°
		Hranice 11		30°	
		Brněnka 14		30°	
	taška s jedním žlábkem posuvná v drážce	Stodo 12 posuvná	Jednoduché na střih	30°	
		Polka 13		30°	
Nedrážková krytina					
Klenutá	prejzová krytina	Malý prejz	Jednoduché	40°	40°
		Pražský prejz		40°	
Rovná	bobrovka		Dvojité (korunové, šupinové)	30°	30°
			Jednoduché s podložením	40°	40°